

ORĘD O WNIK

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalna 1,50 zł.

Wychodzi raz w tygodniu.

123. Uzupełnienie Zarządu gminnego w Gostkowie.
 124. Zezwolenie na zbieranie składek.
 125. Pryszczycyca.
 126. Wyludzanie wsparć
 127. Kurs mięsoznawstwa w Bydgoszczy.

128. Wysokość podatków komunalnych na rok 1930/31.
 129. Wolne miejsca w P. U. P. P. i ich Ekspozyturach.
 130. Zwalczanie plagi gza.
 131. Zdejmowanie, konserwowanie i przechowywanie skór.

123. Uzupełnienie Zarządu Gminnego w Gostkowie.

Na zasadzie § 84 ordynacji wiejskiej z dnia 3. VII. 1892 r. (Zbiór pr. prusk. str. 289) zatwierdzam wybór:

Tomasza Domagały na I. ławnika,
 Michała Sipury na II. ławnika,

na przeciąg trzech lat dla gminy Gostkowo powiatu rawickiego.

Rawicz, dnia 31-go marca 1930 r.

STAROSTA POWIATOWY.

(—) Ekkert.

L. dz. 1340/30 WP.

124. Zezwolenie na zbieranie składek.

Pan Wojewoda Pozn. dekretem z d. 29. III. 1930 r. 1. dz. 2262/30 udzielił Komitetowi Niesienia Pomocy dotkniętym powodzią w Francji zezwolenia na zbieranie składek pieniężnych po domach na cele powyższego Komitetu na obszarze całego Województwa Poznańskiego w czasie od 1-go kwietnia do 30 czerwca 1930 roku.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w odnośne pozwolenie wzgl. uwierzytelniony odpis tegoż, w legitymacje osobiste z fotografią i upoważnienie powyższego Komitetu — oraz w listy składkowe z stronami ponumerowanymi i poświadczonymi przez władze Bezp. i Porz. Publ.

Rawicz, dnia 4-go kwietnia 1930 r.

STAROSTA POWIATOWY.

L. dz. 2555/30. (—) Ekkert.

125. Pryszczycyca.

Powołując się na tut. ogłoszenie w sprawie pryszczycy z dnia 1 marca br. (Oręd. Urzęd. Nr. 10, poz. 75) podaję do publicznej wiadomości, że w miejscowości Zalesiu Wielkim powiatu koźmińskiego oraz w miejscowości Mórkwice powiatu leszczyńskiego stwierdzono urzędowo pryszczycę u zwierząt racicowych.

Nadmieniam przytem, że obecnie z powodu pryszczycy zamknięte są dla wywozu zwierząt racicowych zagranicę powiaty: Grodzisk, Koźmin, Leszno, Oborniki i Szamotuły.

Rawicz, dnia 4 kwietnia 1930 r.

STAROSTA POWIATOWY.

L. dz. 2467/30. (—) Ekkert.

126. Wyludzanie wsparć.

1. Wojtał Wiktor, urodzony 27 listopada 1910 r. w Solcu, syn Jana i Anastazji przynależny do osady i gminy Solec, pow. Iłżeckiego woj. Kielce.
2. Winiarczyk Stefan syn Stanisława i Agaty urodz. w Leopoldowie w 1900 r. przynależny do gm. Błaziny, pow. Iłżeckiego, woj. Kieleckie.
3. Zachalska Jadwiga przynależna do Magistr. m. Zawiercia pow. Zawierciański woj. Kieleckie.
4. Kijanka Aleksandra córka Jana i Łucji ur. 1906 r. pochodzi z Przybysławic, przynależna do Magistratu m. Ostrowca pow. Opatów, woj. Kielce.
5. Klauzner Bosak przynależny do Magistratu m. Zawiercia pow. Zawierciański woj. Kieleckie.
6. Lesiak Aniela, córka Ignacego i Marji ur. 1906 r. we wsi Grzegorzewice przynależna do Magistratu m. Ostrowca woj. Kieleckie.
7. Dankówna Stefanja, córka Ludwika i Marji urodz. w 1909 r. przynależna do Magistratu m. Ostrowca woj. Kieleckie.
8. Kopiński Edward lat 26 syn Antoniego i Julji, przynależny do Magistratu m. Ostrowca woj. Kieleckie.
9. Kurkiewicz Jan, syn Jana i Eleonory urodz. w 1910 r. stały mieszkaniec osady i gminy Połaniec, pow. Sandomierski, woj. Kieleckie.

Wyżej wymienieni czują wstręt do pracy, włączają się z miejsca na miejsce i wyludzają od Zwierzchności Gmin ich chwilowego pobytu, pod rozmaitemi pozorami (np. na pokrycie kosztów podróży powrotnej do miejsca stałego zamieszkania, utrzymanie itp.) datki pieniężne na rachunek gmin obowiązanych do trwałej opieki.

Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewentualnie udzielone zapomogi wyżej wymienionym przez gminy przynależności, oraz przez gminy obowiązane do trwałej opieki zwracane nie będą.

Rawicz, dnia 5-go kwietnia 1930 r.

PRZEWODNICZĄCY WYDZIAŁU POWIATOWEGO.

(—) Ekkert,

Starosta Powiatowy.

L. dz. 918/30 W. P.

127. Kurs mięsoznawstwa w Bydgoszczy.

Z dniem 14 kwietnia br. w rzeźni miejskiej w Bydgoszczy rozpocznie się (o ile zgłosi się dostateczna ilość kandydatów) pod kierownictwem lekarza weterynaryjnego pana Antoniego Kwiatkowskiego 6-ciotygodniowy kurs szkolenia oglądaczy zwierząt rzeźnych i mięsa, zaś z dnia 12 maja br. kurs szkolenia oglądaczy mięsa co do włośni.

Kandydaci zamierzający wziąć udział w odn. kursie winni w jak najkrótszym czasie złożyć odpowiednio umotywowane podanie z dołączeniem dokumentu urodzenia, świadectwa moralności i zdrowotności, poświadczenia obywatelstwa polskiego, własnoręcznie napisanego życiorysu i odpowiedniej opłaty stempowej (znaczek stempowy opiewający na kwotę 3 zł od podania oraz 50 gr od każdego załącznika) za pośrednictwem władzy administracyjnej I-ej instancji (Starostwa) miejsca swego zamieszkania, do rąk Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej przy tut. Województwie (Inspektora Weterynaryjnego p. Dr. Krygicza). Nadto do podania o przyjęcie na odnośny kurs dołączyć należy zaświadczenie dotyczące władzy samorządowej, że kandydat po ukończeniu kursu i złożeniu przepisane egzaminu ma zapewnioną posadę oglądacza zwierząt rzeźnych i mięsa wzgl. posadę oglądacza mięsa co do włośni.

Koszty szkolenia wynoszą od każdego kandydata na oglądacza zwierząt rzeźnych i mięsa 60 zł, od każdego kandydata zaś na oglądacza mięsa co do włośni 20 zł.

R a w i e z, dnia 7 kwietnia 1930 r.

S T A R O S T A P O W I A T O W Y

(—) Ekkert

L. dz. 2597/30.

128. Wysokość podatków komunalnych na 1930/31 r.

Wyciąg z posiedzenia Sejmiku Powiatowego z dnia 3 marca 1930 w sprawie ustalenia wysokości podatków komunalnych na rok 1930/31.

Na podstawie art. 3 i art. 23 ust. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych uchwała Sejmik Powiatowy korzystać w roku 1930/31 z dozwolonego ustępem 1 art. 14 ust. z dnia 15. 6. 23 r. (Dz. U. R. P. nr. 64 poz. 505) najwyższego łącznego obciążenia grantów komunalnych podatkiem grantowym:

w wysokości 100% w obszarach dworskich;
" 60% w gminach wiejskich;
" 20% w miastach.

Równocześnie Sejmik upoważnia Wydział Powiatowy do ustalenia terminów do zapłacenia tego podatku jak i innych dodatków do podatków państwowych oraz samoistnych podatków na rzecz powiatu rawickiego, wymierzonych w roku 1930/31.

Sejmik powiatowy.

Posiedzenie Wydziału Powiatowego.

U c h w a ł a:

W związku z uchwałą Sejmiku Powiatowego z dnia 3 marca 1930 r. Wydział Powiatowy ustala terminy płatności podatków komunalnych na rok 1930/31 na rzecz powiatu a mianowicie dodatków do podatków państwowych względnie samoistnych podatków jak następuje:

1. Dodatek do podatku grantowego płatny jest w dwóch równych ratach półrocznych a to pierwsza rata płatna do 15. IV. a druga rata półroczna pomiędzy 15. X. a 15. XI. 1930 r.

2. Zaliczki na dodatek komunalny do państwowego podatku dochodowego na rok 1930/31 we wysokości połowy zadeklarowanego podatku samorządowego wzgl. wymierzonego dodatku za rok ubiegły w terminie do 1. V. 1930 r. a pozostałość w terminie wskazanym w nakazach płatniczych do poszczególnych podatków.
3. Opłata drogowa w dwóch terminach półrocznych a mianowicie I. rata półroczna w kwietniu 1930 r. wzgl. w terminie wykazanym w nakazach płatniczych, a II. rata półroczna od 15. X. do 15. XI. 1930 r.
4. Podatek od psów, od przedmiotów zbytku i od prawa polowania w 14-tu dniach po ogłoszeniu w Orędowniku Urzędowym wzgl. w terminie podanym w nakazach.

WYDZIAŁ POWIATOWY

Powyższe podaje się do wiadomości ogółu płatników powiatowych podatków komunalnych z tem, że termin zapłacenia dodatków komunalnych do podatków państwowych oraz samoistnych podatków komunalnych tak dla płatników samych jak i dla magistratów i zarządów gmin wiejskich oraz przełożonych obszarów dworskich jako władz współdziałających przy wymiarze i poborze podanych podatków są obowiązujące. Żadnych dalszych ulg nie uwzględnia się.

Magistraty, zarządy gmin i Przełożeni obszarów dworskich podadzą powyższe do wiadomości mieszkańców w sposób u nich praktykowany jak również terminarz podatkowy winien być wywieszony i ogłoszony o 14 dni przed terminem zapłacenia każdego podatku.

R a w i e z, dnia 7 kwietnia 1930 r.

PRZEWODNICZĄCY WYDZIAŁU POWIATOWEGO

(—) Ekkert

L. dz. 2645/30 W. P.

129. Wolne miejsca w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy i ich Ekspozyturach.

- P. U. P. P. Poznań: 1 mechanik na zegary i narzędzia piwowarskie.
- P. U. P. P. Bydgoszcz: 65 kamieniarzy z własnymi narzędziami.
- P. U. P. P. Ostrów: 15 dziewczyn sezon., 3 służące.
- Ekspoz. Gniezno: 2 parobków, 1 pastuch 4 służące do miasta z gotowaniem, 6 służących na wioski do gospodarzy, 5 akwizytatorów.
- Ekspoz. Inowrocław: 5 parobków na wieś do gospodarzy, 2 dojarzy (samotnych).
- Ekspoz. Chodzież: 9 parobków, 3 chłopaków do oprzętu bydła, 6 sług żeńskich do gospodarzy na wieś, 1 służąca do miasta, 1 służąca z gotowaniem na folwark.
- Ekspoz. Nowy-Tomyśl: 9 żeńsk. służby domowej, 2 parobków.
- Ekspoz. Leszno: 1 pomocnik fryzjerski, 1 pomocnik szwajcarski (samotny), 1 służący do pałacu (samotny), 5 robotników na deputat z 3 zaciężnikami, 1 włodarz do koni z 2 zaciężnikami 2 skotarzy na deputat z własnymi pomocnikami 30 służących do miasta i na wieś, 13 parobków do gospodarzy.
- Ekspoz. Kępno: 8 parobków do gospodarzy na wieś, 3 sługi żeńskie do gospodarzy na wieś.
- Wolne miejsca dla terminatorów:
- Ekspoz. Leszno: 3 uczni kowalskich, 1 uczeń stolarski, 3 uczni szwajcarskich.

W sprawie powyższych miejsc należy zwracać się wprost do odnośnych P. U. P. P. wzgl. Ekspoz. R a w i c z, dnia 5 kwietnia 1930 roku.

130. Zwalczenie plagi gza.

Plaga gza bydła rogatego i jej zwalczanie.

W okolicach, gdzie bydło rogате pasie się na pastwiskach, bywa ono napastowane przez muchę, zwaną gzem; poczwarki tej muchy powodują poważne szkody w skórkach bydłęcych, które dotyczą przede wszystkim rolnictwo, przemysł skórzany i rzeźnictwo. Plaga ta może być stosunkowo małym nakładem kosztów i trudu usunięta; jeżeli wszyscy posiadacze stad bydła rogatego zjednoczą się dla wspólnej walki przeciwko gzowi.

Giez bydła rogatego jest to mucha o długości 1,6 cm., ma nieco podobieństwa do pszczoły. W czasie od lipca do września mucha ta krąży (przeważnie w gorące i parne dni w porze południowej), napastuje pasące się bydło i składa swe jajka na powierzchni ciała bydła rogatego. Bydło rozpoznaje swego nieprzyjaciela po brzęczeniu i usiłuje chronić się przed nim ucieczką t. j. „gzi się“.

Z jajek muchy gza, powstają poczwarki gza. Najmniejsze poczwarki spotyka się u zabitego bydła rogatego pod śluzówką przetyku, poza tem w mleczu kręgowym i w innych miejscach ciała. Po 6-ciu mniej więcej miesiącach od czasu złożenia jajek spotyka się poczwarki w tkance łącznej podskórnej, gdzie dojrzewają. Poczwarki, powstałe na skórze z jajek gza, przedostają się najpierw po jamy gębowej w ten sposób, że bydło rogате samo je ze skóry zlizuje. Następnie poczwarki przewiercają przetyk i stąd przechodzą do tkanki łącznej podskórnej.

W skórze spotyka się je w miesiącach styczniu, lutym i marcu. Wywołują one miejscowe zgrubienia skóry albo t. zw. guzy gzie. Wymiar tych guzów powiększa się w miarę wzrostu poczwarki i dochodzi do większości orzecha włoskiego. Około tych guzów tkanka jest obrzmiała galaretowata. Po dojściu do stanu zupełnego dojrzewania poczwarki — z boku guzów zwykle tworzą się małe otworki w skórze, przez które sączy się ciecz. Poczwarka o wyglądzie białym, następnie brunatnym (do czarno-brunatnego), posiada 2,0 do 2,7 cm długości i 1,0 do 1,5 cm grubości. Poczwarka wyciska się poprzez wąski otwór w guzie skórnym, wypada na ziemię i przechodzi dalsze stadium rozwoju w ziemi, jeżeli nie zostanie zdeptana lub przez ptactwo zjedzona.

Z poczwarki w ciągu 28—30 dni wykształca się rozwinięty owad, który napastuje bydło na pastwisku. Końcowy rozwój poczwarki dokonywa się w czasie od końca kwietnia do początku lipca. Tam, gdzie rozpoczyna się wypęd bydła na pastwisko, rozpoczyna się także i składanie jajek. Na początku czerwca giez osiąga końcowe stadium rozwoju. Owady mogą napastować bydło w każdym czasie, jednakże zwykle ma to miejsce w porze ciepłych dni. Przy utrzymywaniu bydła w oborze poczwarki szybko giną w nawozie.

Szkody. Bydło rogате, napastowane przez gzy, niepokoi się bardzo, co może być przyczyną poważnych uszkodzeń; w tych warunkach daje się również zauważyć poważne zmniejszenie w wydajności mleka.

Poza tem poczwarki gza powodują poważne obniżenie wartości mięsa. W okolicy guzów podskórnych tworzą się galaretowe albo krwawo ropne wylewy, które wymagają często usunięcia większych części mięsa, jako niezdatnego do użycia.

Największe jednak szkody powodowane są przez gza w skórze. W miejscach usadowienia się poczwarki gza w skórze tworzą się znaczne przedziurawienia.

Kilka poczwarek gza obniża poważnie wartość skóry z tego powodu, że usadawiają się one przeważnie na grzbiecie, względnie — na łądźwiach i krzyżu. Uszkodzenie skóry przez poczwarki gza obniża jej wartość o 25%.

Zwalczanie. Jako zupełnie pewny środek przeciw szkodom, powodowanym przez gza, należy uważać niszczenie poczwarek pod skórą, podieważ przez ich zniszczenie uniemożliwia się rozwój dalszej generacji gza. Przy wykonaniu niszczenia należy uwzględnić co następuje:

1. Właściwym momentem do usunięcia poczwarki jest chwila, gdy pasorzyt jeszcze nie osiągnął takiego rozwoju, żeby mógł wydostać się z guzów podskórnych i jeżeli przytem potworzyły się małe otworki w guzach i poczwarki dadzą się wycisnąć albo usunąć zapomocą odpowiednich narzędzi. Wobec tego usuwanie poczwarek musi być stosowane w czasie od końca kwietnia do początku maja — przed wypędzeniem bydła na pastwisko. Należy koniecznie zwracać uwagę na to, ażeby bydło rogате przed wypędzeniem z obory na pastwisko było wolne od poczwarek gza. U bydła, które przez całe lato pozostaje w oborze, czynić tego niepotrzeba.

2. Usuwanie poczwarek wykonywa się w następujący sposób: poczwarki, znajdujące się w większych guzach, należy wycisnąć zapomocą palców. Jeżeli to nie da się wykonać z powodu niedostatecznego rozwoju pasorzytów, należy wprowadzić do otworu guza szpilkę i nakłuć poczwarkę, której czarno wyglądający odwłok zwykle ukazuje się w otworze guza. Wskutek tego zabiegu wypływa zawartość poczwarki. Dopomaga się temu zabiegowi przez silny ucisk guza zapomocą palców. Poczwarki, które nie dadzą się w ten sposób usunąć — następnie obumierają albo giną wskutek nakłucia.

Do nakłucia i równoczesnego wydobywania z guza poczwarki gza posługiwać się można szpilką, posiadającą haczyk na wzór szydełka do robót ręcznych. Poza tem do wykonania tego zabiegu polecane są też specjalne szczypce. Jednak posługiwanie się temi szczypcami wymaga pewnej wprawy. Usuwanie poczwarek gza zapomocą nacięcia guza należy unikać — zabieg ten w razie potrzeby może być wykonany tylko przez lekarza weterynaryjnego.

W czasie wypędzania bydła na pastwisko należy w pewnych odstępach czasu (najmniej co 14 dni) dokładnie każdą sztukę zbadać, przyczem poczwarki rozwijające się stopniowo usuwać w sposób, wyżej wskazany. Jeżeli na pastwisku albo w jego pobliżu znajduje się obora lub stanowisko dla postoju bydła, wskazane jest przeprowadzanie usuwania poczwarek gza w tych miejscach. Zabieg usuwania poczwarek z pod skóry może łatwo być wykonany przez właściciela lub służbę, zajęta uprzążaniem bydła. 3. Historia rozwoju gza poucza, że gospodarze, ograniczający się w walce z tym szkodnikiem tylko do swojej obory, nie osiągają pożądanego wyników. Tylko przez łączne energiczne postępowanie wszystkich posiadaczy bydła w dotkniętej okolicy można osiągnąć skuteczne wyniki. Z tego powodu wskazane jest, ażeby zrzeszenia posiadaczy bydła, gminy albo sejmiki ujęły tę sprawę w swoje ręce i ażeby odpowiednie osoby, pouczone przez lekarzy weterynaryjnych, we właściwy sposób rok rocznie na wiosnę przeprowadzały usuwanie poczwarek gza.

131. Zdejmowanie, konserwowanie i przechowywanie skór.

Ministerstwo Rolnictwa.

Nr. 550 W. III.

1. Przy zdejmowaniu skóry, zwierzę winno być umieszczone na tak wysokim pokładzie, aby grzbietem nie dotykało podłogi.

2. Nie należą do skóry racice, wargi, nozdrza, wymiona, kość ogonowa, mięso, żyły itp. części. Uszy pozostają przy skórze. Rogi z częścią czaszki i kita ogonową można pozostawić przy skórze.

3. Na każdą skórę, niezwłocznie po jej zdjęciu, ma być nałożona plomba, uwidaczniająca nazwę rzeźni, w której zwierzę poddano ubojowi. Plombę nakłada się na ucho zwierzęcia.

4. Skóry po zdjęciu należy jak najspieszniej dostarczyć do magazynu lub do solarni. Wleczanie skór po podłodze lub po ziemi jest niedopuszczalne.

5. Solenie skór należy uskuteczniać dopiero po zupełnym ich wychłodzeniu, nie później jednak niż w 5—6 godzin po ich zdjęciu.

Do solenia skór używa się soli przemysłowej, skażonej według obowiązujących przepisów. Soli należy użyć 20 — 25% w stosunku do wagi skóry. Soli, używanej już raz do solenia skór,

nie należy stosować ponownie. Grubsze części skóry, jak głowa, kark itp. winny być więcej zasolone, niż części cieńsze.

6. Zasolone skóry należy układać tak, aby tworzący się rozezyn soli mógł swobodnie odpływać. Skóry zasolone, przechowane dłużej niż 3 tygodnie, należy dosalać.

7. Podłoga pomieszczenia, w którym odbywa się ubój, winna być nieprzepuszczalna i utrzymywana w należytej czystości.

Pomieszczenia do solenia i magazynowania skór winny mieć gładkie nieprzepuszczalne ściany oraz gładką i nieprzepuszczalną podłogę, zaopatrzoną w ścieki. Konstrukcji żelaznych należy unikać. W pomieszczeniach do solenia skór nie należy przechowywać soli.

Zbiorniki do odprowadzania odpływów winny być nieprzepuszczalne i zamknięte.

8. Suszenie skór winno odbywać się w miejscach zabezpieczonych od słońca. Skóra winna być tak rozwieszona, aby powietrze miało do niej dostęp z każdej strony.

Wysuszone skóry należy przechowywać w miejscu suchym i przewiewnym, zabezpieczonym od moli.